Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37160
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

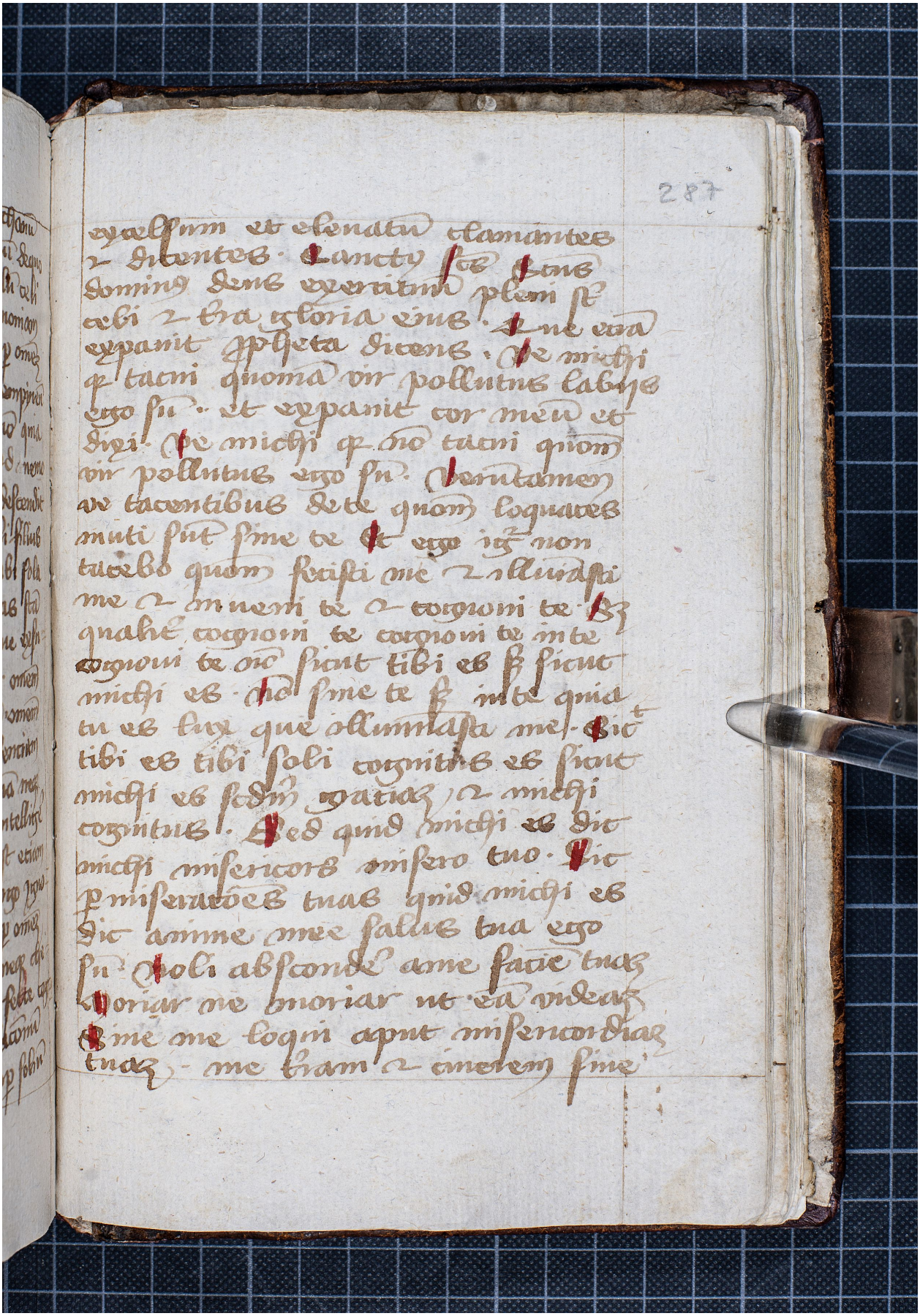

287

exaltum et elevatu clamantes
et dicentes. Sanctus sanctus
dominus deus exercituum plenus est
celi et terra gloria eius. Et ne ora
expanit propheta dicens. Ve michi
quia tacui quoma vir polluntus labijs
ego sum. et expanit cor meum et
dixi. Ve michi quia no tacui quom
vir polluntus ego sum. Verutamen
ve tacentibus de te quom loquaves
muti sunt sime te et ego iam non
tacebo quom fecisti me et illuxisti
me et inuenisti te et cognoui te. Et
quale cognoui te cognoui te in te
cognoui te nic sicut tibi es et sicut
michi es. nic sime te et in te quia
tu es tua que illuminasti me. Sic
tibi es tibi soli cognitus es sicut
michi es secum gratiam et michi
cognitus. Sed quid michi es dic
michi misericors misero tuo. Sic
per misericordes tuas quid michi es
dic anime mee salus tua ego
sum. Noli abscondere ame facie tuam
ne moriar ne moriar ut ea videam
et me me loqui aput misericordiam
tuam. me tuam et eterem sime